

Un món paral·lel

Exposició comissariada per Joan Fontcuberta

© d'aquesta edició
Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya
Direcció General de Creació i Empreses Culturals

© de les fotografies i els textos
els seus autors

Granollers, març de 2017

| Un món paral·lel

Exposició comissariada per Joan Fontcuberta

Artistes participants:

Azahara Cerezo

Roberto Feijoo

Andrés Galeano

Albert Gusí

David Mayo

Alberto Salván

Txema Salvans

Ruben Torras Llorca

Bárbara Traver

Un món paral·lel

Des de la seva introducció l'any 2008, Google Street View (GSV) ha palesat la idea que internet ens ofereix una bifurcació a l'accés visual de la realitat. Fins ara havíem d'esbrinar la configuració dels espais públics visitant-los físicament, però amb aquesta nova eina d'experiència virtual, sense bellugar-nos de davant de la pantalla de l'ordinador podem obtenir la mateixa informació. GSV ens proporciona, doncs, una percepció en diferit i de segona mà (o de segon ull) de qual-sevol lloc transitable sobre el planeta. Els efectes que se'n deriven són molt pràctics per als usuaris i per aquest motiu GSV ha esdevingut tan popular com a sistema per localitzar adreces o per identificar racons concrets. Però també ha generat un nou territori de recerca conceptual i de creativitat i ha incentivat, així, nombrosos projectes d'artistes contemporanis: la disponibilitat i la contingència de les imatges obtingudes de la interfície GSV genera una substància visual inèdita –la representació virtual de la realitat– que convida a ser bussejada críticament i plàsticament.

Els projectes de nou artistes – Andrés Galeano (Mataró/Berlín), Albert Gusí (Castellbisbal), Roberto Feijoo (Barcelona), David Mayo (Sevilla), Alberto Salván (Madrid), Txema Salvans (Barcelona), Ruben Torras Llorca (Sant Vicenç de Montalt), Bárbara Traver (València) i Azahara Cerezo (Girona)– recorren un ampli ventall d'opcions tot explorant qüestions de percepció del territori, paisatge, tecnologia i representació virtual de la realitat.

Amb el projecte *Alexanderplatz*, sense moure's de davant de l'ordinador, Roberto Feijoo fa un recorregut visual del paisatge urbà de Berlín i obté "instantànies" tan convincents, que semblen fetes per un fotògraf practicant la *street photography*.

En canvi, a la sèrie *Google in View*, Andrés Galeano cerca el errors generats en les transicions dels panorames, unes anomalies que delaten el caràcter virtual de la representació.

Per la seva banda, Albert Gusí també aprofita les patologies del sistema i ridiculitza l'afany de preservació d'intimitat que fa esborrar les cares dels vianants, però que encomana aquesta acció a uns algorismes que no distingeixen entre persones reals i il·lustracions publicitàries així com estatués als espais públics.

El treball documental de Txema Salvans sobre la prostitució de carrer es veu implementant per les geolocalitzacions de Google Street View. En contrast, la dimensió estranya, quasi surrealista, d'alguns paratges es veu corrompuda per la intrusió d'elements extemporanis en les composicions de collage digital efectuades per David Mayo.

Alberto Salván fa un homenatge paròdic al llibre de culte *Uncommon Places* de Stephen Shore, revisitant els llocs fotografiats pel mestre nord-americà. Azahara Cerezo localitza diferents escenaris amb missatges polítics a murs i superfícies captats per Google Street View a llocs de memòria rellevants de la Guerra Civil Espanyola. Bárbara Traver ens presenta a través de Facebook un recorregut fictici pels Estats Units a partir de Google Street View.

Finalment, Ruben Torras Llorca fa una altra mena de paròdia i rememora paisatges mítics de pel·lícules com *Easy Rider*, *Paris, Texas* o *Blow up* –on la carretera esdevé metàfora i escenari d'un viatge iniciàtic.

Joan Fontcuberta, comissari de l'exposició

Azahara Cerezo

Paisatges digitals d'una guerra

Paisatges digitals d'una guerra explora els missatges polítics en murs i superfícies captats per Google Street View en diferents escenaris rellevants de la Guerra Civil Espanyola. Els grafitis esdevenen visibles, visitables i capturables a través de la pantalla. Les tensions i conflictes s'expressen atropelladament: les consignes apareixen pintades, esborrades, reescrites i corregides; un joc de capes que recorda la forma d'operar de Google, ja que les panoràmiques resultants de la plataforma es formen a partir de múltiples imatges preses a diferents moments que són sobreposades. En aquest cas, els escenaris que es mostren són Ciutat Universitària (Madrid), línia defensiva republicana durant el conflicte espanyol, la zona del port de Cartagena (Múrcia), des d'on va fugir la flota republicana, i part del casc antic de Pamplona (Navarra), ràpidament controlat pel bàndol sublevat.

Roberto Feijoo

Berlin Alexanderplatz

Berlin Alexanderplatz és un recorregut visual des del sofà de casa. Passejar pel teixit urbà de Berlín des de Barcelona. Són captures de pantalla Google Street View amagades sota una estratègia fotogràfica dissenyada per pertorbar, a primera vista, la percepció de l'espectador.

Berlin Alexanderplatz és un exercici de simulació amb el qual es pretén reflexionar sobre conceptes com: veracitat, propietat, autoria o control social.

La torre de telecomunicacions Fernsehturm ubicada a l'Alexanderplatz, s'erigeix, per la seva càrrega sociopolítica i morfologia arquitectònica, com a hipotètic centre del meu recorregut visual. És el teló de fons en cada imatge i l'excusa que posa ordre a un caos d'infininitat de possibilitats que ens proporciona Google Street View com a eina visual.

Andrés Galeano
Google in View

Google pretén convertir-se en una mena de déu (*Google*) omnipresent, omnipotent i omniscient. Una de les manifestacions d'omnipresència és a través del seu Google Street View, és a dir, de fotos panoràmiques de 360 graus que capten llocs i que ens permeten transitar-hi virtualment i fer-nos una imatge dels més diversos paratges de la terra. Utilitzant aquesta tecnologia, Galeano va passejar pel mapamundi a la recerca de curiositats dins d'aquest sistema de representació. Dirigeix el cursor preferentment a regions remotes on algun particular col·laborador de Google -i no el cotxe de Google equipat amb les seves infal·libles nou càmeres- va prendre una panoràmica que delata cert defecte.

Documenta aquestes imperfeccions amb una captura d'imatge de l'ordinador, i les col·lecciona i classifica atenent bàsicament a tres grans categories: cels i sols, geometries negres al cel i a la terra, i, finalment, fotògrafs fotografiats. D'aquesta manera, Google In View (Google a la vista) es torna una reflexió sobre el mateix dispositiu Google. És un projecte (post) fotogràfic que des de Google Street View mira amunt i avall, revelant-ne l'eix, les càmeres, trípodes i fotògrafs, la perspectiva, els punts de fuga, les cegueses o fores de camp, les màgiques fantasmagories i, en definitiva, els expressius *errors* que en delaten la virtualitat a l'hora de representar-nos la Terra tridimensionalment.

| Albert Gusí
ID

ID és un treball de recerca a la manera de *Street Photography Virtual* dut a terme damunt de la imatge panoràmica més gran del món mai construïda: la Google Street View.

Un projecte fotogràfic que es basa a capturar imatges de campanyes publicitàries –no necessàriament comercials– exhibides en l'espai públic de Barcelona (i rodalies), on l'essència del missatge recau en la projecció pública d'uns protagonistes amb rols de models publicitaris, actors i actrius, esportistes d'elit o fins i tot, en alguns casos, personatges anònims...

ID cerca, però, la paradoxa efervescent i alhora perversa de trobar totalment desfigurats, desconeguts i difusos aquests individus publicitats. Famosos i superestrelles que han cobrat milers d'euros per exhibir-se. Equips i agències de comunicació i màrqueting que han destinat milers d'euros en campanyes publicitàries basades en la projecció de personatges amb vides reeixides per seduir nous públics. Personatges de renom que projecten el rostre al servei d'una marca, d'una empresa, d'un festival, d'un club esportiu... I en paral·lel, fotògrafs entusiastes que han hagut de treballar de valent per extreure d'aquell rostre famós la millor simplicitat comunicativa. Fotògrafs que han aconseguit una imatge publicitària exquisida, capaç de transmetre un missatge a través de la complicitat d'aquell somriure, d'aquella mirada, d'aquells llavis, d'aquella pell.

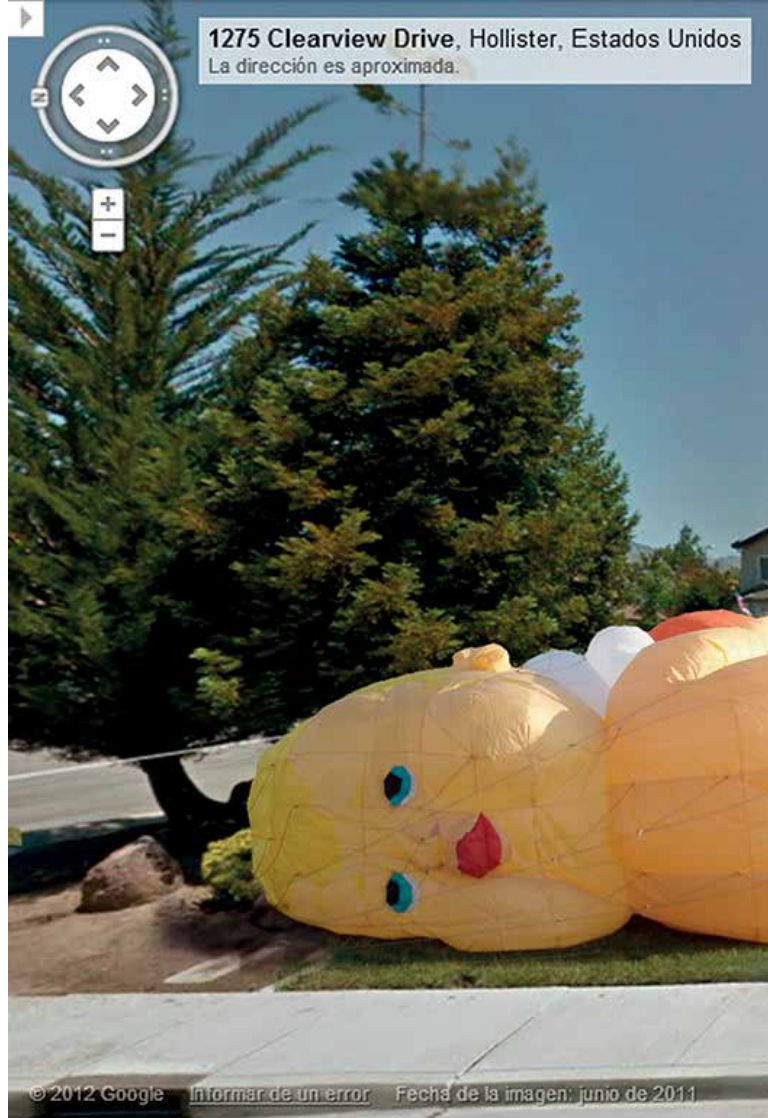
I què passa quan un robot fotogràfic sense ànima de fotògraf, fotografia per a l'aparador mundial de Google Street View la fotografia publicitària del magnífic fotògraf? Doncs que el resultat és una aniquilació de rostres indiscriminada; identitats desconegudes (ID) que converteix en estèril, en

imatge difusa (ID), la proposta visual de totes les campanyes multimilionàries. I no només això, sinó que aquells rostres contractats per lluir-se davant de milers de persones des dels millors aparadors es tornen individus desfigurats (ID) i són desposseïts de la categoria d'excels a fi de ser retornats a l'òrbita anònima, talment com tot el conjunt de la població fotografiada pel mateix robot.

www.albertgusi.com

David Mayo

Reality Bites

200 Saunders Street, Boerne, Texas, Estados Unidos
La dirección es aproximada

Reality Bites es construeix sobre la manera en què les noves formes de visibilitat de les imatges condicionen la mirada de l'espectador tal com ho feia la fotografia quan era sinònim de document.

El que Google Street ofereix a l'internauta (més enllà de poder accedir a determinats llocs i fotografiar-los des de casa), és un espai en el qual les imatges encara abraquen la veracitat, un espai del qual no es qüestiona la correspondència amb la realitat. Aquest espai es va oferir com a ideal per

realitzar els fotomuntatges, que sempre parlen de la contaminació recíproca entre ficció i realitat i que al·ludeixen imaginaris més o menys universals. Cada fotomuntatge intenta explicar una història en què la realitat de l'escenografia es disloca amb el surrealisme dels esdeveniments aprofitant una doble identificació: la de l'espectador amb les narratives associades als personatges i la que el submergeix en l'espai de la realitat a través de la referència a Google Street View.

www.davidmayo.es

Alberto Salván

Uncommon Places

[Uncommon Places] sorgeix de la interpretació del llibre homònim de Stephen Shore (1982). Un viatge a la recerca dels punts emblemàtics fotografiats per Shore, amb la peculiaritat de realitzar-los a través de l'entorn virtual Google Street View. Mitjançant d'aquesta metodologia, l'artista proposa una paradoxa d'experiències entre entorns virtuals (en essència preestablerts i acotats) i entorns reals (lliures).

Txema Salvans
The Waiting Game

Aquesta col·lecció d'imatges no respon preguntes. El concepte d'espera obliga al lector de les fotografies a qüestionar-se el que ha passat, està passant o ha de passar.

En aquesta sèrie, la distància, la llum i el moment han estat acuradament escollits i recorden clarament l'estètica que ens ofereix la fotografia de Google Street View.

Com un mal alumne, Salvans escull el pitjor moment del dia per retratar el paisatge i decideix eliminar qualsevol *body llenguatge* (mostra de llenguatge corporal) que pugui transmetre la idea de prostitució.

No obstant això, l'espera també té el seu moment; en les fotografies desapareix tot gest sexual per mostrar-nos simplement una dona que espera. La distància protegeix la identitat i ens ensenya un paratge que pateix tant com aquells que l'habiten. I finalment, la llum, la llum del migdia, una llum que cau sense pietat i que descobreix cada racó i cada accident del paisatge.

The Waiting Game té un segon llibre, que repeteix títol i copia el disseny del primer. Aquest segon treball repeteix les tres premisses fonamentals: distància, moment i llum, però canvia el personatge de la prostituta pel del pescador. I, tot i que l'estat dels personatges, el paisatge i la llum són els mateixos, el que ha passat, està passant o passarà és molt diferent.

Aquest segon llibre ajuda a reforçar la idea subjacent del projecte: en aquest precís moment tot el que pot passar a una persona, algú que espera que li passi alguna cosa. Algú està esperant veure néixer el seu fill i algú està esperant que li lliurin el cos sense vida del seu fill. Algú està esperant ser torturat i algú està esperant rebre el primer petó.

www.txemasalvans.com

Ruben Torras Llorca

Road Movie

Road Movie és un viatge *transtemporal* que uneix l'aparent realitat captada per Google amb ficcions extremes del passat cinematogràfic.

Es tracta d'un treball que pretén testimoniar un procés de descomposició d'un passat i present reversible de la imatge digital; una mutabilitat infinita d'allò que esdevé virtual i una recerca d'experiències estètiques que plantegin lectures obertes i certa humanitat a partir de la variabilitat de les coses.

La sèrie *Road Moview* està conformada de diversos *remakes* integrats en els platós que ens ofereix Google Street View, que s'acompanyen d'un mapa de localitzacions cinematogràfiques, de les quals es generen diverses trames que afirmen un treball de postproducció i narratives amb certa dosi d'ironia sobre el desordre de l'imaginari col·lectiu.

És una ruta per carreteres que passen entre camps de píxels, on apareixen imatges guardades en el fons de la retina i, alhora, flueixen codificades sense destí per la geografia virtual esperant noves experiències.

Bárbara Traver

Fake Trip

Bárbara Traver López de Ayala

15 de mayo · 🌐

Mi nuevo hogar ❤️ — en 📍 Cedar Ridge Arizona.

📌 Etiquetar foto ✎ Editar

👍 Me gusta 🗨 Comentar ➦ Compartir

👍❤️ 63

Ver 5 comentarios más

Tam Castrillejo Pero te has mudado? Quéévenida

Me gusta · Responder · 15 de mayo a las 15:46

Alejandro Traver peyote

Me gusta · Responder · 1 · 15 de mayo a las 18:10

María José López de Ayala Cuando vuelves?

Me gusta · Responder · 15 de mayo a las 22:23

Fabio Traver López de Ayala Te echamos de menos! Traenos algo!

Ya no me gusta · Responder · 2 · 15 de mayo a las 22:31

María Simón Abril Hemos hablado hace nada y no me has dicho que te ibas a EEUU???? Quéclase de amistad tenemos?

Ya no me gusta · Responder · 2 · 15 de mayo a las 23:31

Lauforia Distoria Solo túeres tan valiente como para dejarlo todo para perseguir tus sueños, y más tan lejos! Que la vida te délo que andas buscando. Mientrastanto te esperaremos en la mediocridad del conformismo. No te olvides de tus raíces, a pesar de todo ❤️

Ya no me gusta · Responder · 1 · 17 de mayo a las 17:00

Escribe un comentario...

El desenvolupament de la tecnologia, el fàcil accés a totes les capes de la societat combinat amb la cultura de masses, l'ha convertit en un element indispensable en les nostres vides. L'ús d'internet és de vegades obsessiu fins a tal punt que hi ha la necessitat de compartir tot allò que estàs vivint, alguna cosa efímera que s'oblida a l'instant i alhora etern, perquè queda permanentment registrada. La velocitat del flux d'informació a què estem sotmesos fa que no arribem a qües-

tionar tot allò que veiem, a verificar si és real o no, sent-ne tots còmplices. En aquest treball, l'artista ha utilitzat Google Street View per fer un recorregut fictici pels Estats Units i mostrar el seu viatge per Facebook mitjançant captures de pantalles. El projecte té una intenció humorística i s'expressa com a crítica de quina manera creiem el que veiem en les xarxes socials i el fàcil que és enganyar les persones fent-les servir.

www.barbaratraver.es

Sala Zero d'Espai d'Arts de Roca Umbert. Granollers, 2016

Exposició

Producció

Roca Umbert Fàbrica de les Arts
Ajuntament de Granollers

Comissariat

Joan Fontcuberta

Coordinació

Laia Casanova Manonelles

Exposició itinerant

Organització

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya
Direcció General de Creació i Empreses Culturals

Col·laboració

Espai Moritz. Ajuntament de Cornellà
Centre d'Art Contemporani La Sala. Ajuntament de Vilanova i la Geltrú
Sala Muncunill. Ajuntament de Terrassa
Can Manyé. Ajuntament d'Alella

Coordinació general

Ester Martínez

Coordinació itinerància

Laia Casanova Manonelles
Ruben Torras Llorca

Prensa i comunicació

Cristian Jiménez
Lourdes Domínguez

Disseny gràfic

Jonatan Rodríguez

Muntatge

Carles Martín

2017

Espai d'Art Moritz. Cornellà del Llobregat
Centre d'Art Contemporani La Sala. Vilanova i la Geltrú

2018

Sala Muncunill. Terrassa
Can Manyé d'Alella

Dipòsit legal

B-7279-2017

Aquesta exposició ha estat produïda per Roca Umbert Fàbrica de les Arts i l'Ajuntament de Granollers, i forma part del programa d'exposicions itinerants del Departament de Cultura 2017-2018

rocaumbert f.a.

Ajuntament de Granollers

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Col·laboren:

Ajuntament de
Cornellà de Llobregat

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

T E R
R A S S A
A R T S
V i
S U A L S

**SALA
MUNCUNILL**

Ajuntament de Terrassa

AJUNTAMENT D'ÀLELLA

Imatge de coberta:
Ruben Torras Llorca